

OPOŃCZANY (1) *ai*

N sg m opończany.

Sł stp brak, Cn s.v. opończa, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „opończa”; penularius Cn: Sagum, sagi chlamys militaris quadra, Opończany fáyan
álbo kitlik był v Rzymiánow któri żołnierze ná zbroję przyobłoczyli Mqcz 364b.

Cf OPOŃCZOWY

IM